

gen Maade erkende, at det er uanstændigt. Man maa jo ikke glemme, at der ikke her er Tale om Betaling for det ganske vist udmærkede og grundige Arbejde, som alle Rigsdagsmænd udføre for Staten. Der er kun Spørgsmaal om et Vederlag, bestemt til at holde dem nogenlunde skadesløse, fordi de maa være borte fra deres Hjem — og endda ikke for alt, hvad de derved kunne tabe, men kun for, hvad det ligefrem koster dem at opholde sig uden for Hjemmet. Det ligger ogsaa i Begrebet Dagpenge eller Diæter. Men set fra dette Synspunkt er det ikke saa givet, at det nuværende Vederlag vil være utilstrækkeligt. Der er mange Medlemmer, der have forstaaet at økonomisere paa en saadan Maade, at de selv med de 6 Kr. have faaet noget tilovers, og det geraader dem kun i høj Grad til Ære. Derimod er det sikkert, at jo højere man gør Vederlaget, og jo længere man bestemmer, at det skal ydes, desto mere indbyder man til at trække Rigsdagssamlingerne ud. Man gør derved saa at sige Rigsdagsstillingen til et Embede, hvis aarlige Løn nogenlunde kan sættes til 1,800 Kr. Men gør man det, er jeg bange for, at der skal opstaa Levebrødspolitikere. Det er ikke Tilfældet nu, men man kunde tænke sig, at man, naar man saaledes forhøjede Diæterne, derved gjorde Politikken til et Levebrød, og Levebrødspolitikere ere de værste af alle.

Konseilspræsidenten (Deuntzer): Idet jeg i øvrigt er glad ved de Ytringer, som ere fremkomne, vil jeg henvende nogle ganske korte Bemærkninger til det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), ikke angaaende hans sproglige Indvendinger, om hvilke jeg dog vil sige, at der, uagtet det godt kan være, at det lille „og“ er overflødig, dog vel ingen Grund er til at rette det, men i Anledning af det ærede Medlems Paastand om, at det daglige Vederlag, som Grundloven kalder det, eller den daglige Godtgørelse — som jeg har kaldt det — er saa tilstrækkeligt, at det fuldt ud slaar til til at afholde alle Udgifter og endogsaa tillader særdeles sparsommelige Medlemmer at gaa herfra med en lille Sparepenge. Det er ganske vist saaledes, at der er mange, for hvem Opholdet under Rigsdagssamlingen ikke medfører nogen særlig Udgift, fordi de aligevel bo i København, og som Følge af, at de ere f. Eks. Embedsmænd, faa deres Tid betalt. Men efter mine Erfaringer — og jeg har netop ladet mig det være magtpaaliggende i Anledning af denne Lov at

indhente forskellige Oplysninger —, turde det være ganske undtagelsesvist, om der overhovedet er noget Tilfælde, hvor Dagpengene ere tilstrækkelige for de udenbys Medlemmer. Jeg ser ganske bort fra, som et andet æret Medlem bemærkede, at de ikke blot skulle være tilstrækkelige, men ogsaa anstændige, jeg holder mig alene til, at det for mange Rigsdagsmænd er nødvendigt at begive sig fra Hus og Hjem og ligge her i Hovedstaden i maanedsvis. Med Hensyn til saadanne Rigsdagsmænd tror jeg ikke, det ærede Medlem har Ret, naar han siger, at det for de fleste er muligt at spare noget op af de nuværende Dagpenge. Jeg tror ikke en Gang, det er muligt for mange, ja maaske slet ikke for nogen. Jeg tror derimod, at det her foreslaaede Beløb, 10 Kr., netop vil være tilstrækkeligt til i de allerfleste Tilfælde at dække Udgifterne, dog ikke for saa vidt angaar de ikke faa, der paa Grund af deres Rigsdagsvirksomhed ere nødte til at tage fremmed Hjælp i Hjemmet. Et andet er, om man vil følge det Princip, man bruger mange Steder, f. Eks. i den tyske Rigsdag og det engelske Parlament, slet ikke at give Diæter, det er noget, jeg ikke skal komme ind paa. Det kan have sine Fordele, men tillige sine Ulemper. Det falder mig for øvrigt ind, at der i Tyskland bestaar det mærkelige Forhold, at medens $\frac{1}{3}$ af Medlemmerne af Rigsdagen, hvor der ingen Diæter gives, ere Socialdemokrater, sidder der ikke en eneste Socialist i Landdagen, hvor der dog i Deputeretkammeret gives Diæter. Hvoraf det kommer, skal jeg ikke kunne sige, men det tager sig ud, som om det staar i en vis Forbindelse med Diæterspørgsmaalet. Hvad angaar Rigsdagssamlingens Varighed, da kunne vi jo alle være enige om, at det var ønskeligt, at den blev saa kort, som det er foreneligt med Forretningernes ordentlige Besørgelse, men jeg kan ikke indrømme Rigtigheden af, hvad det ærede 4de Medlem for 2den Kreds har sagt om, at Lovforslaget skulde være en Opfordring til at forlænge Samlingerne. Jeg har i den Henseende ganske vist ikke saa lang Erfaring som det ærede Medlem, men jeg kan dog ikke sige, at jeg nogen Sinde har sporet, at der var Lyst til at trække Rigsdagssamlingen ud. Det kan være uheldigt, at der er saa megen Veltalenhed og Lyst til at stille Ændringsforslag og til at behandle Sagerne grundigt, men det er nu en Gang saaledes, og jeg tror efter min fulde Overbevisning, at Lovforslaget i saa Henseende hverken vil gøre fra eller til. Med Hen-